

Voorwoord

Christophe Lenaerts, voorzitter

Woord van de voorzitter

Beste leden en sympathisanten,

Onze maatschappij evolueert langzaam maar zeker naar meer extreem gedachtengoed. Op politiek vlak zien we in de laatste 30 jaar een verschuiving naar zowel extreemrechts als extreemlinks. Opeenvolgende verkiezingen maken dat cijfermatig ook duidelijk. Maar ook elders in onze maatschappij zien we deze verschuiving: godsdienstextremisme, racisme, voor- en tegenstanders van de huidige vaccinatie tegen het coronavirus. Op dezelfde wijze zien we dat de visies tussen verschillende gebruikers van de open ruimte steeds verder uit elkaar groeien. Ook milieu- en natuurorganisaties radicaliseren steeds meer. Dit fenomeen is niet nieuw. Reeds in 2010 schreef Patrick Moore, medeoprichter van Greenpeace, in het boek 'Confessions of a Greenpeace Dropout', hoe de organisatie reeds snel begon te radicaliseren. Hij verliet finaal de organisatie omdat deze er niet langer een wetenschappelijk onderbouwde visie op nahield met aandacht voor

oplossingen.

Ook in Vlaanderen kampen we met deze problematiek. Dat bleek enkele dagen geleden nog met de aankondiging van Natuurpunt om 28 hectare bossen te kappen in natuurgebied De Mate in Diepenbeek en Genk. Natuurpunt is beheerder van het gebied en wil er bomen kappen om meer ruimte te geven aan heide- en natuurgebied. Natuurpunt stelt dat het om wetenschappelijk onderbouwd natuurbeheer gaat dat intussen in een beheerplan werd gegoten. Zonder te betwisten dat lokaal inderdaad Europees beschermde soorten een plaatsje kunnen krijgen ten gevolge van massale ontbossing stelt zich toch de vraag of dergelijke plannen een goede zaak zijn. We zitten met Landelijk Vlaanderen, samen met Natuurpunt, BOS+ en De Bosgroepen in meerdere overlegorganen om bijkomend bos te realiseren in Vlaanderen. Meer bos in Vlaanderen is een noodzaak, zowel ecologisch als in functie van het klimaat. Wanneer je een groot tekort hebt aan bos is het niet verklaarbaar aan het grote publiek, zelfs met een wetenschappelijke onderbouwing, om dergelijke oppervlakte bos met de grond gelijk te maken. Minister Demir kondigde aan dat ze niet meteen van plan is om het nieuwe beheerplan goed te keuren. "Het is wat mij betreft alvast uitgesloten dat dergelijk groot gebied van 28 ha groot zou worden gekapt, zeker wanneer dit niet gepaard gaat met een compensatie", zegt ze. Zij heeft meer dan Natuurpunt begrepen dat dit het verkeerde signaal geeft naar het grote publiek. Maar ook met compensatie is, wat mij betreft, een dergelijke kap niet toelaatbaar. Je kan geen Europese natuurdoelen nastreven wanneer je ecosystemen creëert ten koste van andere ecosystemen die ook hun Europese doelstellingen nog niet behaald hebben.

Ook daar waar bossen overeind blijven neemt de druk van meer extreme visies toe. Steeds vaker wordt gepleit om niet langer bomen te kappen in bossen en er de ecologische processen de vrije loop te laten. Een ruime meerderheid van de

natuurreservaten heeft een permanent beheer nodig om het gebied in een goede staat te houden. Terreinbeherende verenigingen krijgen daarvoor heel veel middelen. De vele duizenden kleine boscijgenaren en de enkele grote eigenaars die we in Vlaanderen nog hebben, beheren hun bos vaak zonder dergelijke middelen. De karige opbrengst van de verkoop van hout wordt veelal opnieuw geïnvesteerd in het beheer van hun bos. Zo leveren vele duizenden boscijgenaren in Vlaanderen hun bijdrage aan de Vlaamse natuur en de bestrijding van de klimaatwijziging. Als private eigenaar is het belangrijk een goed evenwicht te vinden tussen economische, ecologische en sociale activiteiten om tot een duurzaam bosbeheer te komen op lange termijn. Het wordt tijd om de boscijgenaar opnieuw te respecteren voor zijn/haar bijdrage aan de talrijke ecosystemendiensten die het bos oplevert.

Extreme standpunten zien we ook bij de discussie rond scheiding en verweving van natuur met landbouw. Bij scheiding gaan we natuurontwikkeling geheel gaan afscheiden van landbouw. Maar door op een verstandige wijze beiden te combineren kunnen we win-winsituaties creëren op veel grotere oppervlaktes. Door op een verstandige wijze landbouw en natuurbeheer met elkaar te verweven kunnen we grote oppervlaktes biodiverse open ruimte creëren. En ja, ook dat kan wetenschappelijk onderbouwd worden. Maar het staat haaks op de ecologische visie van natuurbehoudsorganisaties waar steeds meer gestreefd wordt naar een prietene natuur die in onze streken reeds in vele honderden, zo niet duizenden jaren, niet meer aanwezig is geweest. Daarbij worden enorme kansen om samen te werken in het Vlaamse buitengebied verkwanseld.

*Christophe Lenaerts
Voorzitter Landelijk Vlaanderen*

